

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

at jeg ved den Affattelse, jeg havde givet § 16, faktisk havde erkendt, at Lovforslaget var af en saadan Beskaffenhed, at man ikke uden videre turde lade det træde i Kraft, der var Dispensationsbestemmelser, som vidnede derom. § 16 indeholder kun tre Linier, hvori der staar: „Aftale, hvorved der paalægges en Sømand længere Skibstjeneste end i denne Lov fastsat, eller betinges lavere Godtgørelse for Overtidsarbejde end i § 15 foreskrevet, er ugyldig, medmindre Aftalen godkendes af Ministeriet for Søfart og Fiskeri.“ Det er fuldkommen ved Siden af at karakterisere denne Dispensationsbestemmelse som en Bestemmelse, der vidner om, at Ministeren ikke tror paa, at Loven kan anvendes. Hvad er det, Ministeren ifølge § 16 kan dispensere fra? Han kan dispensere fra Bestemmelsen om, at man ikke maa træffe Aftaler, der forringer Lovens Bestemmelser.

Men hvis nogen mener, at denne Dispensation, der er givet i § 16, er for vidtgaaende, saa skal jeg gerne stryge den. Man kunde jo tænke sig Tilfælde, hvor der mellem de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere var truffet en Overenskomst af en lempeligere Art end i Loven foreskrevet. Det er dette specielle Forhold, det er møntet paa, at Ministeren kan dispensere. Men hvis man mener, at denne Dispensationsbeføjelse ikke bør gives Ministeren, har jeg ikke det fjerneste imod, at den stryges.

Det ærede Medlem talte om Bestemmelsen om, at alle Skibe under 100 Registertons brutto var undtaget fra Loven, og mente, at man maatte have en anden Grænse. Jeg har allerede i min Forelæggelsestale gjort opmærksom paa, at der muligvis her var en Bestemmelse, man kunde blive nødt til at se paa, navnlig under Hensyn til Fiskerskibene.

Det ærede Medlem Hr. Duborg sluttede med at sige, at han troede nok, at dette Lovforslag vidnede om, at Regeringen nu var inde paa mere at navigere i Politik end paa Søen, og at andre Hensyn end de rent saglige havde været bestemmende for dette Lovforslag. Jeg kan ikke afholde det ærede Medlem fra at have en saadan Opfattelse. Jeg skal heller ikke gøre noget Forsøg paa at paavirke det ærede Medlem til ikke at gentage den Udtalelse, han har fremsat. Den rører mig ikke, den falder nøje sammen baade med de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Bouet og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen fremsatte; de vil helst slaa saa meget politisk Mønt ud af denne Sag som muligt. Det er ikke min Opgave; dette

Lovforslag er udarbejdet af Hensyn til Søfolkene, og jeg agter at arbejde for, at det kan blive gennemført, fordi jeg anser det for rimeligt og for en Retfærdigheds-handling over for Søens Folk, der ikke gennem Overenskomster med Arbejdsgiverne har kunnet opnaa at komme til at arbejde under sociale Vilkaar, der svarer til de Vilkaar, Arbejderne paa Landjorden arbejder under.

Det ærede Medlem Hr. Bouet mente, at der nok vilde fremkomme megen Kritik af dette Lovforslag, og det ærede Medlem anglede ligefrem efter, at Kommunerne vilde rette, efter hans Mening, tilstrækkelig Kritik mod Lovforslaget. Jeg har været forberedt paa, at der vilde blive Kritik baade fra det ene og andet Parti, fordi Lovforslaget netop var bygget op saaledes, at det tager Sigte paa at kunne blive gennemført. Hvis det var et Agitationsforslag, vilde det have haft et andet Indhold og en anden Karakter; men jeg kan ikke tro, at Søfolkene har nogen større Glæde af at faa et Agitationsforslag frem for Rigsdagen, altsaa faa det behandlet her, uden at der kommer noget som helst ud af det. Det afgørende ved Fremsættelsen af et saadant Forslag er, at der er Mulighed for at faa det gennemført.

Det ærede Medlem sagde, at det vilde vare baade Vinter og Vaar, inden Lovforslaget kunde blive gennemført, eftersom man i § 4 havde en Bestemmelse om, at gamle Skibe ikke skulde komme i Betragtning. Hvis det nu virkelig skulde være rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bouet forudsætter, at der vil gaa saa lang Tid, inden Hovedbestemmelsen i Lovforslaget overhovedet vil komme til Udførelse, er der ingen Grund for det ærede Medlem og hans Parti til at vende sig imod det. Men som § 4 er forment, er Forholdet slet ikke dette, at der vil gaa lang Tid, inden § 4 kan faa praktisk Anvendelse, det har heller ikke været Hensigten. Den menige Sømand paa Dækket har nu 84 Arbejdstimer om Ugen, det staar ikke i noget som helst rimeligt Forhold til, hvad Arbejderne Verden over i øvrigt har kæmpet sig til. Naar det ikke har været muligt for Søfolkene at fastholde deres Krav og faa det effektivt omsat til 8 Timers Arbejdsdagen, end ikke en 8 Timers Arbejdsdag om Søndagen, er det Samfundets Pligt at række Sømanden en hjælpende Haand, for at han kan faa den Arbejdstid, der her foreslaas gennemført.

Det er slet ikke saadan, at det uden videre er nødvendigt at ombygge de gamle Skibe for at faa denne 8 Timers Arbejdsdag